

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

IV. De Ministro, & suscipiente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

CAPVT IV.

De Ministro Eucharistia, eamque suscipiente.

16. **Q**uam Minister consecrationis Eucharistia? Ordinarius ac necessarius solus Sacerdos est, inferior illo non sufficit.

§. I.
De Ministro.

17. **Q**uidnam ei præstandum? Necessum est eum intentionem habere faciendi quod Ecclesia facit; & integra verba proferre. *Fides aut bonitas deest.* Non ideo quidquam deest valori consecrationis & formæ. *Plures concurrunt ad consecrandum Sacerdotes.* Si partialiter, nihil efficient; si totaliter, & eodem tempore formam absoluant, omnes consecrabunt; si ex iis vnus altero prior, qui prior absoluit, solus consecrat.

18. **D**ispensator Ordinarius Eucharistia quam? Sacerdos est Diuino iure; Diaconus autem tantum Episcopi, vel Sacerdotis iussu.

19. **A**n licitum usum quid aliud requiritur? Debet Sacerdos iurisdictionem, vel Ordinariam habere, qualem Episcopus, & Parochus habent; vel delegatam, qualem alij eorum permisso, etiam si ab Ordinario non essent approbati.

20. **P**ossunt ne Regulares die Paschatis ministrare Eucharistiam? His tantummodo, qui præceptum communicandi in parochia iam impleuerint.

21. **A**n obligatio Eucharistiam ministrandi? Duplex quidem adest obligatio, vna officij ratione habita ex iustitia, v. gr. Pastor tenetur ministrare quoties oues rationabiliter, & opportunè Eucharistiam petunt; altera ex charitate, quæ tantum in necessitate obligat.

22. **V**t dignè dispensetur Eucharistia, obseruanda ne aliqua circumstantia? Ita planè. In primis, loci, vt in Ecclesia, non in priuata domo ministretur. Deinde temporis, vt non interdicti tempore, nisi cum moderatione proprio in loco assignanda. Denique vt non sit in statu peccati mortalis. Scio probabile esse huiusmodi dispositionem non requiri, de quo in Resolutionibus. Adde publico peccatori dandam non esse, occulto autem publicè petenti danda, secus si petat occultè.

23. *Quinam*

§. 2. *Suscipiēs Eucharistiam.* 23. *Quinam capax excipiendi Eucharistiam?* Solus & omnis homo baptizatus. Nec infans, nec amens, nec peccator incapaces sunt. Neque emergumeni, neque condemnati ad mortem excluduntur.

24. *Quinam verò obligantur?* Omnes fideles adulti, qui si ratione uti non possint, ad Pastorem attinet definire, an iis sit ministranda Eucharistia. Porro non statim ac homo ad usum rationis peruenit, obligatur, sed aliquod expectari tempus potest. Ideo eximo moraliter non ante decimum annum concedendam, nec ultra decimum quartum differendam esse communionem.

25. *Quotuplex Eucharistie usus?* Triplex, Sacramentalis, spiritualis & uterque simul. Frequentior quidem usus melior, quàm rarior; Dominicis diebus etiam à coniugatis laudabiliter sumi assero: bis in vnaquaque hebdomada, aut tertio quoque die spirituales viros aut fœminas communicare satis; quotidiana enim Communio seculares omninò à seculi curis (spirituali fame pressos) requirit abstractos.

26. *Licet ne seculari sub utraque specie recipere?* Per se malum non est; iure tamen prohibitum, legitima tamen de causa posset etiam laicis in eo summus Præsul dispensare.

27. *Quidnam in animo necessarium ad dignam Eucharistie sumptionem?* Animus iustificante gratia præparandus est, hausturo planè iudicium cum mortali crimine accedente. Qui veniale tantùm peccatum habet non indignè absumit, sed aduertenter sine displicentia illius accedens, venialem culpam incurrit.

28. *Necessarium ne est, Confessionem præmitti Communioni?* Diuino quisque præcepto tenerur, si probabilem habeat peccati mortalis conscientiam, vel dubiam, & dubium deponere non valeat, Confessionem præmittere. Scio à præcepto huiusmodi excusare communicandi necessitatem, si grauis sit, & absque infamia, vel sine scandalo non possis omittere, deficiente quidem Confessario. Eius loco Contritionem existimatam habere curabis cum proposito quamprimum confitendi, si Sacerdos sit.

29. *Datur ne tertium tempus, in quo post lethale peccatum quis ab eius susceptione debeat abstinere?* Non datur; per se enim loquendo, sumere semper potest, si contritus de crimine, confessusque fuerit, etiamsi paulò ante deliquisset. Ratione tamen aut scandali, aut periculi relabendi abstinendum esset.

30. Corporis iudica preparationem. Qui leprosus est, à publica sese celebratione absteat. Si fluxus seminis aut menstrui sanguinis adest, tempus in quo cessarint expectetur. Si culpabilis pollutio, pœnitentia præmittatur.

31. Quid, si supersint adhuc turbæ cogitationes, & mentis euagationes inde exorta? Me consiliario per integram diem communicatio differatur, nisi aliqua necessitas perurgeret. Requiritur præterea naturale ieiunium. Quod si à media nocte ad Communionem vsque ieiunus non sis, omnino tibi abstinendum est; alioquin etiamsi minimum quid per modum cibi aut potus assumpseris, sine mortali peccato non poteris communicare.

32. Quid si articulus mortis instaret? Si articulus mortis, vel periculum probabile mortis adesset, in quo per modum Viatici Eucharistiam sumere necessum esset, potest sumere non ieiunus. Item si fortè ita sacrificij inchoati perfectio requireret.

33. An ob Viaticum alteri conferendum, quando non adest consecrata Hostia, possit Sacerdos non ieiunus facere sacrum? Probabile quidem non ieiunum celebrare posse; quia etsi per se loquendo spectata Sacramenti dignitate maior eius ratio esset habenda, quàm priuatæ alterius vtilitatis, vti Filliucius contrariæ sententiæ assertor arguit: tamen considerata eiusdem Christi mirabili dignatione saluti ægrotantis consulendum est; ne Viatico priuatus fortè ad accidentalem illum primæ gratiæ effectum necessario, priuetur & gloria.

CAPVT V.

Praxis circa materiam de Eucharistia Sacramento
ex Societatis IESV schola.

34. Sacerdos debet esse Eucharistia Minister, & ad consecrandum debet intentionem adhibere: rogo, an ad vitandam mortem, minante hæretico, se illum occisurum, nisi totum panem, qui apud forum est, consecraret, possit sine intentione verba præferre? Aliquis externus asseruit, sed Palus tom. I. tract. 2. d. I. part. I 3. num. 8. Probabilis negauit. Teneatur quidem necesse subire, ne scandalum excitet fidelibus, hæreticisque occasionem exhibeat irruentæ in panem sacrilego procul dabbio affectu.

§. I.
De Mi-
nistro
Eucha-
ristia,
Pal.

35. Potest